

en Del Aar siden. Omlægningen af Erhvervsforholdene i Grønland har nemlig bevirket, at deres Underhold i stigende Grad er blevet en tung Byrde for de Hjem og de Familier, de hører til.

Lovforslaget er altsaa fremsat for at raade Bod paa dette Forhold, og jeg er paa Forhaand overbevist om, at det baade herhjemme og oppe i Grønland vil blive modtaget med Glæde. Det er en Selvfølge, at der paa Grønland er andre Spørgsmaal end dette, der trænger paa for at faa en Løsning; jeg tænker her paa Spørgsmaalet om Hjælp til Invalider og til forældreløse Børn og Enker o. s. v.; men Ministeren har jo ved Fremsættelsen af Lovforslaget udtalt, at man i Ministeriet havde under Overvejelse ogsaa at tage disse Spørgsmaal op, og jeg vil haabe, at det inden længe maa give sig Udslag i, at der kommer Bestemmelser, hvorefter man kan komme disse Samfundets Stifbørn til Hjælp. I øvrigt finder jeg efter de udførlige Bemærkninger, Ministeren fremkom med, da han fremsatte Lovforslaget, ingen Anledning til at gennemgaa dettes Enkeltheder. Jeg tror, at i det hele og store har Ministeren været heldig med Affattelsen af Lovforslaget; der er ikke hos os noget som helst Ønske om at faa det henvist til Udvalg, og jeg vil saa længe som muligt haabe, at man ogsaa fra anden Side vil undgaa Udvalgs Nedsættelse for at faa Behandlingen fremskyndet saa meget som muligt. Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget paa det bedste til en hurtig Gennemførelse i dette høje Ting.

Samuelson: Om det foreliggende Lovforslag kan jeg i al Almindelighed sige, at det mødes med Sympati og Velvillie af Venstrepartiet paa Rigsdagen. Vi er klare over de vanskelige Erhvervsforhold og de vanskelige økonomiske Forhold i Grønland, og vi vil fra Venstres Side gøre, hvad vi kan, for at støtte de gamle, udslidte Grønlændere, naar de har Vanskelighed ved at underholde sig selv eller deres Familie. Fra Venstres Side kan vi ikke have noget særligt at indvende imod de Betingelser, der opstilles, for at man kan faa Alderdomsunderstøttelse i Grønland — men i Betragtning af, at man her er inde paa et nyt Lovgivningsomraade for den sociale Lovgivning, og under Hensyn til, at Ordføreren for Socialdemokraterne netop nævnte, at dette Lovforslag ventelig vilde blive fulgt af andre Lovforslag i samme Retning, har vi fra Venstres

Side tænkt os en kort Udvalgsbehandling. Jeg kan dog ikke se, at en saadan kort, velvillig Udvalgsbehandling kan medføre nogen Fare for, at man ikke i god Tid skulde faa dette Lovforslag gennemført. Hvis der ikke fra anden Side foreslaas Nedsættelse af Udvalg, vil jeg derfor tillade mig efter Forhandlingens Slutning at foreslaa et Udvalg nedsat, men jeg tilføjer udtrykkelig, at vi har Sympati for Forslaget og vil være med til at behandle det med den største Velvillie.

Pürschel: Den højtærede Indenrigsminister har, forinden dette Lovforslag blev forelagt her i Tinget, forhandlet med det i sin Tid nedsatte saakaldte Grønlandsudvalg om Spørgsmaalet, og ved Forhandlingen viste der sig fra alle Sider, efter at man havde talt med Partierne, Sympati for Tanken om at gaa til denne Ordning af Understøttelsen af de gamle i Grønland. Det er rigtigt, som det blev fremhævet af en tidligere Taler, at de gamles Kaar deroppe maa siges at være blevet forringet ved den Udvikling, der har fundet Sted. Jeg tænker, at hertil har ikke mindst den Omstændighed medvirket, at man er gaaet bort fra de store Fælleshusholdninger deroppe, hvor man jo havde en Slags smaa kommunistiske Samfund, som sørgede for de syge og gamle og svage i og for sig paa en overordentlig smuk Maade. Jeg tror ogsaa, det er rigtigt, at man søger at gaa frem ad den Vej i det væsentlige, som er foreslaaet her. Men efter at Sagen var behandlet i Grønlandsudvalget, er jeg blevet opmærksom paa nogle Ting, som jeg finder at maatte gøre nogle Bemærkninger om her ved Sagens første Behandling.

For det første vil jeg minde om, at der staar i Loven om Grønlands Styrelse i § 16, at Landsraadene afgiver Betænkning med Hensyn til alle Forslag til Love og Anordninger angaaende offentlige Foranstaltninger, og saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Indenrigsminister, foreligger der ikke nogen Erklæring fra Landsraadene angaaende dette Forslag. Det anføres i hvert Fald ikke i Motiverne, og saa vidt jeg har forstaaet det, har heller ikke Ministeren sagt noget derom ved nogen af de Lejligheder, hvor han har talt om Spørgsmaalet. Men naar man har givet en Bestemmelse af den Art for en Befolkning, som man ønsker at drive rask fremad i kulturel Henseende — og det er jo det, vi ønsker —, saa forekommer det mig betænkeligt ikke at respektere en Be-